

MY ČEKÁME, KDY ZAVÍTÁŠ

12

TEXT: F. B. HILLER † 1767

HUDBA: SEVERUS GASTORIUS 1681 • PŘEKLAD: GUSTAV ADOLF MOLNÁR 1915

My če - ká - me, kdy za - ví - táš,
již při - jdeš zá - hy, Pa - ne náš,
tvůj při - chod vy - hlí - ží - me;
již má - lo ča - su, ví - me!
Kdo Tě če - ká, se ne - le - ká,
vstříc s ra - do - stným jde ple - sem;
i my své sr - dce ne - sem.

2. My čekáme Tě s důvěrou / zde za dnů zkoušek víry. / Tys snášel kříž svůj s pokorou, / jsa laskav bez vší míry. / Jak bychom my / zde ve dnech tmy / se kříži vzpírat měli, / když tvá vůle tak velí?
3. My čekáme Tě, Ty zde již / nám srdce vznítíš cele. / Ty skryté při nás v duchu dlíš, / však jednou přijdeš skvěle, / a potom dáš / nám, Pane náš, / u sebe pokoj věčný / a život nekonečný.
4. My čekáme Tě, přijdi již; / viz, srdce vstříc Ti tlukou! / Již padá z beder všecka tíž, / již prchá starost s mukou. / Až, Pane, pak / tvůj spatřím zrak, / budu se blahem chvěti / a věčný dík Ti pěti!